

stinkende Bøle o. s. v., saa har man taget Forholdsregler for at forhindre og affstaafe Sigt. Saaledes fremkom jo denne, ikke meget vidtgaaende, meget kempelige forsøgsvisse Lov af 12te Januar 1858, som jo egentlig kun gaaer ud paa, at, hvor Folk ude i Landet og i Kjøbstæderne ønske nogle Vedtægter fatte, gives der Leilighed dertil. Denne Lov har jo bestaaet i nogen Tid og er nu uforandret kommen fra Landsstinget til os. Jeg drifter mig til at troe, at der ikke har været stor Anledning til at gjøre nogen Forandring i dette Lovudkast, men at vi vel kunne vedtage det, saaledes som det er kommet til os fra Regjeringen. Jeg skal ikke opholde mig videre ved, hvad der ellers er en Betragtning, som har nogen Værdi, at vi ikke uden streng Nødvendighed skulle forandre en Lov, som kommer til os fra det andet Thing, ligesom vi jo have det Haab, at de Love, vi vedtage, ville blive saa gunstigt som muligt antagne paa et andet Sted, saaledes at Forretningerne kunne gaae rask fra Haanden. Nu har det ærebe Udvalg imidlertid ytret, at det ikke vilde, hvad der ellers maaskee kunde været Anledning til, heelt forkaste Loven, men der er efter Udvalgets Mening gjort et Forsøg paa at forbedre den. Det vil imidlertid ikke ret gaae op for mig, at de Forslag, som det ærebe Udvalg har stillet, ere nogen Forbedring, jeg vil endog tilstaae, at jeg betragter Ændringerne som en Ophævelse af Loven, og at det ærebe Udvalg ligesaa gjerne kunde have sagt: Denne Lov skal bortfalde. Naar man vil sætte det ærebe Udvalgs Ændringsforslag til Lovtexten, saa vil man jo strax see, at det Hele, som nu bliver tilbage, er, at hvor man har Lyft til at have disse Sundhedsvedtægter, der kan man indrette dem, men de skulle være frafaldne og tilintetgjorte, naar man siger op inden Ugangen af Januar Maaned hvert Aar, og saa kommer det hyerligere til, at disse saaledes ophævede Vedtægter jo dog alligevel kunne blive i Kraft, dersom der fattes Beslutning derom af de forskjellige locale Autoriteter. Jeg veed ikke, om ærebe Medlemmer kunne faae Andet ud af denne Lov, naar den skal ændres saaledes, som det er foreslaaet; mig er det umuligt at begribe, hvad vi skulle med en saadan Lov, især under Titel af en

Forbedring. Jeg maa tilføie, at vi jo her have den høitærebe Ministers Forfikkning om, at den nuværende Ordning dog i flere Henseender har været gavnlig og hensigtsmæssig; dette taler jo ogsaa for at vedtage Loven, som den er, og ikke tilintetgjøre den. Den ærebe Minister har jo tillige i sine Motiver til Loven sagt, at naar man havde vundet noget mere Erfaring, vilde det være rigtigt at komme med mere omfattende Lovbestemmelser om det offentlige Sundhedsvæsen. Jeg vil overhovedet tilstaae, at jo mere jeg læser i den Betænkning, som den ærebe Ordfører har meddeelt os, desto mere kommer jeg til den Overbeviisning, at den egentlig kun er skrevet for lærde Folk; jeg er idetmindste ikke istand til med min ringe Forstand at fatte den, og, som sagt, jo mere jeg læser i den, desto mere faaer jeg et lille Anfald af Svimmelhed; thi disse Grunde ere satte saa snurrigt ud fra hinanden, at det ikke er mig muligt at faae samlet noget Heelt ud af dem. Dersom den ærebe Ordfører vilde tage det i den bedste Mening, saa vilde jeg sige, at dette minder mig om, at der engang var en romersk Keiser, som kaldte Senatet sammen, for at det kunde raadslaae om den bedste Maade, hvorpaa man kunde fuge en Pigvar. Jeg veed ikke rigtigt, hvilket Resultat Senatet kom til, men det forekommer mig, at det er lykkedes den ærebe Ordfører at sammensætte en Ret, som for mig er heelt uforskielig. Jeg har gjennemgaaet disse Ændringsforslag, og jeg kan ikke nægte, at jeg vilde ansee det for at være til det Offentliges Skade, dersom vi vedtoge disse Ændringer og ikke holdt os til Lovforslaget, der jo endnu kun er et Forsøg, saaledes som det er kommet til os fra det andet Thing. Vi kunne jo forøvrigt, efter hvad der er ytret af den høitærebe Minister, leve i det Haab, at vi maaskee om ikke altfor lang Tid kunne vente at faae et mere omfattende Lovforslag om den offentlig Sundhed, og paa den offentlige Sundheds Vegne vil jeg give min Stemme til, at Lovforslaget, som Regjeringen har forelagt, bliver vedtaget uforandret, i ethvert Tilfælde ikke med Forandringer af den Natur som dem, jeg har tilladt mig at paapege. Dersom jeg turde bede de ærebe Medlemmer, der ikke have læst Betænk-